

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg ønsker bare at sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg synes, det er en mærkelig argumentation. Det er en højst ejendommelig argumentation, at det er en bestemt tysker, der har sagt et eller andet, og derfor er det i orden, at Danmark officielt reagerer.

Jamen pointen i hele den argumentation, jeg har hørt fra fru Elisabeth Arnold ved talrige debatter her i salen om EU-forhold, er, at vi ikke skal blande os i de andre EU-landes måde at ratificere på, altså gennemføre EU-lovgivning eller gennemføre suverænitetsafgivelser på.

Og når jeg har udtrykt, at jeg synes, der var flere lande, hvor det kunne være meget fornuftigt, hvis de havde folkeafstemninger om suverænitetsafgivelser, fordi jeg er meget stor tilhænger af folkeafstemninger, så er jeg hver eneste gang blevet belært af fru Elisabeth Arnold om, at jeg ikke skulle komme rendende og give karakter til de andre lande om, hvordan de skulle gennemføre deres EU-lovgivning eller ratificere en ny traktat.

Så har vi en mand i Tyskland, som tillader sig at spørge: Kunne man dog ikke lave en folkeafstemning om et emne? Så skal det officielle Danmark reagere, og det er endda en radikal udenrigsminister. Og så tillader jeg mig at spørge fru Elisabeth Arnold: Hvori består sammenhængen mellem det, vi har hørt hernede gang efter gang under debat efter debat, og så det, at man nu forsøger at forsvare, at den danske udenrigsminister blander sig i et rent internt tysk anliggende?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg mener såmænd ikke, at den tyske kommissær er en helt tilfældig tysker. Jeg mener faktisk, han er en ret prominent tysker, men jeg kan forstå, at det ikke betyder så meget for hr. Kristian Thulesen Dahl, om man er kommissær eller ej. Men det er altså ikke en hr. hvem som helst.

Og den tyske udenrigsminister tog afstand fra det forslag med næsten samme ordvalg som den danske udenrigsminister, og de blev formodentlig spurgt af den samme journalist. Det kan jeg ikke se noget som helst mærkeligt i.

Keld Albrechtsen (EL):

Under andenbehandlingen af det her lovforslag, som danner grundlag for folkeafstemningen

den 28. september, bad vi om at få sendt sagen tilbage i udvalget for at få undersøgt, om statsministerens påstand om, at der skulle eksistere en fortrydelsesret, så Danmark kunne melde sig ud igen, hvis vi altså kom ind i euroen, var rigtig eller den tværtimod var forkert, hvilket der allerede på det tidspunkt var meget, der tydede på.

Vi havde så et samråd med statsministeren den 1. september. Der havde vi bedt statsministeren om at forklare – og jeg vil anmode statsministeren om et kort øjeblik at høre efter, hvad der bliver sagt fra talerstolen – hvad der vil ske, hvis den situation opstår, at Folketingets flertal her beslutter, at vi skal ud af euroen, og de andre EU-lande eller bare ét land siger, at det ikke kan lade sig gøre, for så forhindrer traktaten jo, at man kan udtræde.

Den sandsynlige situation vil være, hvis Danmark beder om at få lov til at komme ud, at det vil blive afvist, fordi euroen jo i dag har nået sit absolutte kursmæssige nulpunkt. Den har vist aldrig været længere nede. Desværre er det jo nok ikke det laveste punkt, den kommer til, men 0,88 dollar er den vistnok nået ned til, så vidt jeg lige har hørt. Og det er klart, at hvis lande så begynder at sige, at de vil træde ud, ja, så ryger tilliden til euroen jo helt. Derfor vil landene naturligvis ikke få en fortrydelsesret.

Statsministeren nægtede pure og enkelt at besvare de spørgsmål, vi havde stillet i samrådet, simpelt hen. Han meddelte bare, at Danmark har en fortrydelsesret. Han ville ikke udbyde det, han ville ikke besvare nogen konkrete spørgsmål, han ville ikke forholde sig til, hvad der ville ske, hvis Danmark bliver dømt ved EF-Domstolen for traktatbrud i forbindelse med en ensidig dansk udmeldelse.

Hvorfor vil statsministeren ikke svare på det? Ja, men det er, fordi statsministeren ikke kan. Problemet er det meget enkle, at der ikke er en fortrydelsesret. Grundloven kræver en fortrydelsesret, og derfor er det lovforslag, som desværre bliver vedtaget om et øjeblik, sandsynligvis i strid med grundloven. Det er faktisk et ret betydeligt ansvar, som de, der stemmer for det lovforslag, dermed påtager sig.

Så havde vi også et samråd om den danske forhandlingslinje ved den kommende Nicetraktat, hvor den næste skive af unionssalamien bliver skåret til december. Der ligger en række forslag om flertalsafgørelser, altså om at landene skal miste vetoretten.